

Salgsgegenstanden forinden den i Aftalen bestemte Tid. Herom lader der sig nemlig ikke vel opstille nogen Regel med Krav paa Gyldighed for alle Tilfælde. I Handelskøb er det ganske vist efter gældende Ret utvivlsomt — men derfor ogsaa overflødig at udtale — at Køberen kan afvise den for tidlig tilbudte Levering, saaledes at Genstanden ligger for Sælgerens Regning og Risiko, hvilket selvfølgelig ikke udelukker, at Køberen indenfor visse Grænser er pligtig at drage Omsorg for den, se om dette sidste Udkastets § 55. Men ved andre Køb kan det ikke altid antages at være Meningen med Fastsættelsen af et bestemt Tidspunkt for Leveringen, at Køberens Interesse i Leveringen er saaledes bundet til dette Tidspunkt, at Sælgeren — der selvfølgelig maa godtgøre Køberen de særlige Omkostninger, der følge af en Levering før Tiden — maa finde sig i en Afvisning af det for tidlig Leverede.

§ 13.

Det forekommer ofte, at Tiden for en Købeaftales Opfyldelse angives ved Fastsættelse af et vist Tidsrum, indenfor hvis Grænser Levering skal finde Sted. Naar i saadanne Tilfælde Aftalen ikke selv indeholder en Bestemmelse af, hvem af Parterne Valget af Tidspunktet for Leveringen tilkommer, trænger man til en Vejledning ved Spørgsmaalets Afgørelse, hvorom de stadig tilbagevendende Begæringer til Grosserersocietet om Responsa for saadanne Tilfælde noksom bære Vidnesbyrd. I det overvejende Antal af Tilfælde, i hvilke en Tidsbestemmelse af heromhandlede Art forekommer, er Grunden til, at Tiden for Leveringen ikke bliver angivet med større Bestemthed, utvivlsomt den, at Sælgeren ikke paa Forhaand kan eller vil binde sig til Levering paa et bestemt Tidspunkt. § 13 opstiller derfor en Formodning for Sælgerens Valgret indenfor Tidrummets Grænser. Dette stemmer ogsaa med den i Handelsverdenen raadende Op-

fattelse. Tilfælde af modstaaende Art forekomme imidlertid ikke saa sjældent, og der bør derfor gøres et udtrykkeligt Forbehold for dem, hvilket er sket i § 13 i Slutningen. Som Eksempel paa Tilfælde, i hvilke „det fremgaar af Omstændighederne, at Spillerummet er fastsat i Køberens Interesse“, kan navnlig nævnes Købet „frit om Bord“ i dets typiske Skikkelse, ved hvilket det er Køberen, der skal sørge for Fartøj til Befordring af Salgsgegenstanden, og det derfor regelmæssig er i hans Interesse, at der aabnes et Spillerum for Leveringstiden. Selvfølgelig vil det i Tilfælde af sidstnævnte Art ofte paahvile Køberen at give Sælgeren Underretning nogen Tid i Forvejen om det trufne Valg af Tidspunktet.

Om Retten til at kræve Ydelse mod Ydelse.

§ 14.

Medens der som bemærket ikke i Loven kan opstilles almindelige Regler om, hvem af Parterne der skal gøre det første Skridt til Aftalens Opfyldelse, bør den af Købets gensidig forpligtende Natur følgende Regel om samtidig Udveksling af Ydelserne („Zug um Zug“) positivt udtales og nærmere udformes i enkelte Retninger, i hvilke dens Anvendelse kan volde Tvivl.

I Lighed med adskillige fremmede Love, f. Eks. den tyske borgerlige Lovbogs § 320, Sale of Goods Act Sect. 28, Schweiz. Art. 95 og 230, fastslaar derfor Udkastets § 14 Principet om „Retten til at kræve Ydelse mod Ydelse“. Da Regelen alene er begrundet i Købeaftalens Natur som gensidig forpligtende Kontrakt, og Parterne kunne og hyppig ville ønske at fravige Konsekvenserne heraf i den ene eller den anden Retning, er det anset for hensigtsmæssigst udtrykkelig at udtale den for Regelen gældende Begrænsning: „at der ikke er givet Henstand fra nogen af